

AZ IBOLYA LEGENDÁJA

Túrmezei Erzsébet fordítása

AZ IBOLYA LEGENDÁJA

Az első húsvét reggelen
Krisztus Urunk egy kertbe ment.
Köszöntötte minden virág,
s ujjongással telt meg a csend.

De amint hangjuk égbe tört,
s zengték a boldog éneket,
kis ibolya meglátni Őt
mindhiába igyekezett.

S figyelve Krisztus lépteit,
felsóhajtott: 'Mért nem vagyok,
hogy észrevenne engem is,
mint más virág, szebb és nagyobb?!'

Krisztus kegyelemmel tele
rámosolygott, s továbbhaladt.
Kis ibolya boldog feje
meghajolt a mosoly alatt.

Azóta sosem kesereg,
hogy szebb, magasabb nem lehet,
hisz Jézus egyformán szeret
nagyokat és kicsinyeket.

Azóta hajtja le fejét
tavasszal minden ibolya.
Mint szent emlék, kíséri még
az élő Jézus mosolya.

Ez az öröm ragyogja be
húsvétkor a te szíved is!
Az élő Jézus öröme
kísérjen áldva téged is!

(angolból fordította Túrmezei Erzsébet)

Forrás: www.keresztenydalok.hu